

El Papa i la Poma

Barbara Verzini

"Que els fills es rebïn com arriben, tal com Déu els envia"¹ (Papa Francisco)

He crescut sota el signe d'una creient educació catòlica, després he esdevingut feminista. Luisa Muraro, en moltes trobades de Diotima, advertia: "no poseu mai un home al lloc de Déu" ... Jo afegiria una nota: "tampoc al lloc d'una dona".

El Papa és un home, en conseqüència, per propietat transitiva, no pot parlar ni actuar en el lloc d'una dona. Amb més raó no pot decidir qui ha de ser mare, no té les capacitats físiques ni l'autoritat per fer-ho.

Recordo que una vegada, de petita, la meva mare em va explicar la història d'un papa que va morir sobtadament, després de tan sols 33 dies de la seva elecció. Li deien el Papa Bo, i alguns rumorejaven que havia estat enverinat.

La meva ment, àvida de faules, arribà ràpidament a la conclusió que havia estat enverinat precisament perquè era bo, com la Blancaneus. Encara que avui no hi hagi cap prova de l'enverinament del Papa Luciani, la moralina que vaig trobar en el meu conte no ha deixat mai d'acompanyar-me: un Papa Bo, al contrari de la Blancaneus, no sobreviu.

A més a més, si ell era el Papa Bo, significava que tots els altres no ho eren.

Sempre he cregut que era indispensable, per a la meva supervivència com a dona, saber distingir els homes bons dels homes dolents, sobretot quan van transvestits de cabres.

Aquesta premissa serveix per explicar la meva incredulitat quan, després de la investidura papal de Jorge Mario Bergoglio, vaig descobrir que algunes amigues eren creients, creien de debò en la possibilitat d'una felïç coexistència entre la bondat i la carrera pontifícia.

¹https://www.clarin.com/sociedad/francisco-aborto-mismo-hacian-nazis-guantes-blancos_0_SkrcQFzZQ.html

<https://www.lanacion.com.ar/2144727-el-papa-comparo-el-aborto-con-los-crimeles-que-cometio-el-nazismo>

https://roma.corriere.it/notizie/cronaca/18_giugno_16/papa-aborto-selettivo-come-nazismo-ma-guanti-bianchi-aac92932-7152-11e8-8802-e09859fdb268.shtml?refresh_ce-cp

A vegades em pregunto per què cerquem obstinadament allà on no se'ns donarà res².

Després de quatre mil anys d'història, em sembla evident que alguns espais polítics i institucions, no tan sols han estat fundats en el Patriarcat, sinó que també l'han produït, i el continuen reproduint no obstant la seva mort, fins i tot ara, mentre escric.

És així com topem de cara amb una multitud *zombie*, la perillositat de la qual no s'ha de menystenir, malgrat que la seva lentitud els faci previsibles.

N'és un exemple aquella sexualitat masculina malalta i violenta, que emergeix de les denúncies per pedofília, sempre més nombroses a l'interior de l'Església.

Més que no pas cercar la bondat de qualsevol *zombie*, crec que seria oportú deixar de nodrir-los, alimentant el seus cervells frescos, i utilitzar la nostra intel·ligència per dibuixar i esquivar les trajectòries dels seus moviments famèlics.

A quina institució pertany el pontífex? Qui és el Papa? Papa no significa exactament Patriarca, del grec antic *πατήρ ἄρχων*, *patèr àrchon*, és a dir, “pare-cap”?

Quina autoritat pot reconèixer a una dona un pare que no té experiència de pare i que es creu un cap? I es concep com a tal perquè ha estat escollit cap per un petit grup d'homes cèlibes.

Arribem avui, a les últimes ofensives declaracions del Papa sobre l'avortament, i jo em pregunto com és possible que tantes dones s'hagin sorprès i molestat per aquelles paraules.

Potser no havien sentit l'esgarrifosa declaració del bon Papa Francisco del juny passat, precisament en un dels moments més calents del debat sobre la proposta de llei de la interrupció voluntària de l'embaràs a Argentina, quan tingué el coratge de comparar l'avortament amb les pràctiques delirants nazis per preservar l'imaginari d'una “raça ària”.

² <http://www.laparola.net/wiki.php?riferimento=Mt7%2C7-14>

Així, també gràcies a les precisions del Papa i a l'apassionada campanya feta des de l'Església, en un Estat amb una forta majoria catòlica, l'agost del 2018 la llei no va passar al Senat i l'avortament continua sent il·legal a Argentina, com en el llunyà 1886.

Delicte contra les persones amb pena d'1 a 4 anys de presó, ja sigui per a la mare com per al personal mèdic involucrat³. Aquesta llei no està potser en sintonia amb qui considera a alguns metges sicaris i nazis i, conseqüentment, a algunes dones assassines?

La moralina és sempre la mateixa, per què canviar-la i creure que el llop pot canviar el vici en lloc del pelatge?

Com es pot constatar, al senyor Bergoglio li ha caigut el pelatge des de fa molt temps, mentre que el vici, aquell d'un Pontificat que promou una cultura patriarcal de domini i d'hostilitat vers la sexualitat de les dones, no ha desaparegut mai.

M'importa de debò que desaparegui?

Té importància que vingui al món un papa feminista a reconèixer la llibertat d'una dona?

En aquests casos considero més eficaç treure poder a un home per restituir autoritat a una dona.

³ Argentina CÓDIGO PENAL Libro segundo - De los delitos:

Tít. I - Delitos contra las personas

Cap. I - Delitos contra la vida

Art.85.- El que cause un aborto será reprimido:

1) con reclusión o prisión de tres a diez años, si obra sin consentimiento de la mujer. Esta pena podrá elevarse hasta quince años, si el hecho fuera seguido de la muerte de la mujer;

2) con reclusión o prisión de uno a cuatro años, si obra con consentimiento de la mujer. El máximo de la pena se elevara a seis años, si el hecho fuera seguido de la muerte de la mujer.

Art.86.- Incurrirán en las penas establecidas en el artículo anterior y sufrirán, además, inhabilitación especial por doble tiempo que el de la condena, los médicos, cirujanos, parteras o farmacéuticos que abusaran de su ciencia o arte para causar el aborto o cooperaren a causarlo.

El aborto practicado por un médico diplomado con el consentimiento de la mujer encinta, no es punible:

1) si se ha hecho con el fin de evitar un peligro para la vida o la salud de la madre y si este peligro no puede ser evitado por otros medios;

2) si el embarazo proviene de una violación o de un atentado al pudor cometido sobre una mujer idiota o demente. En este caso, el consentimiento de su representante legal deberá ser requerido para el aborto.

Art.87.- Será reprimido con prisión de seis meses a dos años, el que con violencia cause un aborto sin haber tenido el propósito de causarlo, si el estado de embarazo de la paciente fuere notorio o le constara.

Art.88.- Será reprimida con prisión de uno a cuatro años, la mujer que cause su propio aborto o consienta en que otro se lo cause. La tentativa de la mujer no es punible.

<http://www.notivida.com.ar/derechoalavida/CP%20art%2085%20a1%2089.html>

<https://www.bbc.com/mundo/noticias-america-latina-45091509>

El segon nom del Papa prové de la mare, Maria, la qual té com a segon nom Reina.
Convido a totes i a cadascuna de les dones a posar-se la seva pròpia corona.

Cursos DUODA